

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 103

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 54

2 aprilie 2011

<u>Numărul informării</u>	<u>Cuprins</u>	<u>Pagina</u>
---------------------------	----------------	---------------

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2011/C 103/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 95, 26.3.2011	1
---------------	---	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2011/C 103/02	Cauzele conexe C-436/08 și C-437/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 februarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz — Austria) — Haribo Lakritzen Hans Riegel Betriebs GmbH (C-436/08), Österreichische Salinen AG (C-437/08)/Finanzamt Linz (Libera circulație a capitalurilor — Impozit pe profit — Scutire a dividendelor de origine națională — Scutirea dividendelor din străinătate supusă respectării anumitor condiții — Aplicare a unui sistem de deducere în privința dividendelor din străinătate în cazul cărora nu se aplică scutirea — Probe solicitate cu privire la impozitul din străinătate deductibil)	2
---------------	--	---

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

2011/C 103/03	Cauza C-52/09: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 februarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Stockholms tingsrätt — Suedia) — Konkurrensverket/TeliaSonera (Trimitere preliminară — Articolul 102 TFUE — Abuz de poziție dominantă — Prețuri aplicate de un operator de telecomunicații — Produse ADSL destinate revânzării — Servicii de conexiune în bandă largă către clienții finali — Micșorare a marjei concurenților sau efect de „foarfecă tarifară”)	3
2011/C 103/04	Cauza C-251/09: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 17 februarie 2011 — Comisia Europeană/Republica Cipru (Contracte de achiziții publice de bunuri și de lucrări — Sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor — Directiva 93/38/CEE — Anunț de participare — Criterii de atribuire — Egalitate de tratament între ofertanți — Principiul transparenței — Directiva 92/13/CEE — Procedură privind calea de atac — Obligație de motivare a unei decizii de respingere a unui ofertant)	4
2011/C 103/05	Cauza C-260/09 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 10 februarie 2011 — Activision Blizzard Germany GmbH (fostă CD-Contact Data GmbH)/Comisia Europeană (Recurs — Articolul 81 CE și articolul 53 din Acordul privind SEE — Piața consolelor de jocuri video și a cartușelor de jocuri marca Nintendo — Limitare a exporturilor paralele pe această piață — Acord între fabricant și distribuitorul exclusiv — Acord de distribuție care permite vânzările pasive — Dovedirea unui concurs de voințe în lipsa unei dovezi directe bazate pe înscrișuri a unei limitări a acestor vânzări — Nivelul probatoriu necesar pentru dovedirea unui acord vertical)	4
2011/C 103/06	Cauza C-283/09: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 februarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Sąd Rejonowy Warszawa — Republica Polonă) — Artur Weryński/Mediatel 4B Spółka z o.o. (Cooperare judiciară în materie civilă — Obținere de probe — Audiere a unui martor de către instanța solicitată la cererea instanței solicitante — Despăgubire cuvenită martorilor)	5
2011/C 103/07	Cauzele conexe C-307/09-C-309/09: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 10 februarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Raad van State — Țările de Jos) — Vicoplus SC PUH (C-307/09), BAM Vermeer Contracting sp. zoo (C-308/09), Olbek Industrial Services sp. zoo (C-309/09)/Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid [Libera prestare a serviciilor — Detașare de lucrători — Actul de aderare din 2003 — Măsuri tranzitorii — Accesul resortisanților polonezi pe piața muncii din statele membre ale Uniunii înainte de aderarea Republicii Polone — Cerința unei autorizații de muncă pentru punerea la dispoziție a forței de muncă — Directiva 96/71/CE — Articolul 1 alineatul (3)]	5
2011/C 103/08	Cauza C-359/09: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 februarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Fővárosi Ítéltábla — Republica Ungară) — Donat Cornelius Ebert/Budapesti Ügyvédi Kamara (Avocați — Directiva 89/48/CEE — Recunoașterea diplomelor de învățământ superior acordate pentru formarea profesională cu durata minimă de trei ani — Directiva 98/5/CE — Exercițiu permanentă a profesiei de avocat într-un alt stat membru decât cel în care a fost obținută calificarea — Utilizarea titlului profesional al statului membru gazdă — Condiții — Înscrisuri în tabloul unei asociații profesionale a avocaților din statul membru gazdă)	6
2011/C 103/09	Cauza C-494/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 februarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — Italia) — Bolton Alimentari SpA/Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria [Trimitere preliminară — Admisibilitate — Drept vamal — Contingent tarifar — Codul vamal — Articolul 239 — Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Articolele 308a, 308b și 905 — Regulamentul (CE) nr. 975/2003 — Ton — Epuizarea contingentului — Data deschiderii — Duminică]	6

2011/C 103/10	Cauza C-11/10: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 17 februarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Staatssecretaris van Financiën/Marishipping and Transport BV [Trimitere preliminară — Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 — Tariful vamal comun — Taxe vamale — Scutire — Substanțe farmaceutice — Componentă — Restricții]	7
2011/C 103/11	Cauza C-16/10: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 februarie 2011 [cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Regatul Unit] — The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd/Office of Communications, British Telecommunications plc (Apropierea legislațiilor — Telecomunicații — Rețele și servicii — Directiva 2002/22/CE — Desemnarea unor întreprinderi pentru furnizarea serviciului universal — Impunerea unor obligații specifice întreprinderii desemnate — Servicii de informații telefonice și listele abonaților telefonici)	8
2011/C 103/12	Cauza C-25/10: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 10 februarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal de première instance de Liège — Belgia) — Missionswerk Werner Heukelbach ev/État belge (Impozitare directă — Libera circulație a capitalurilor — Impozit pe succesuni — Moștenire în favoarea unor organisme fără scop lucrativ — Refuzul aplicării unei cote reduce în cazul în care aceste organisme au sediul de funcționare în alt stat membru decât cel în care de cuius avea reședința sau lucra efectiv — Restricție — Justificare)	8
2011/C 103/13	Cauza C-30/10: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 10 februarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Linköpings tingsrätt — Suedia) — Lotta Andersson/Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten [Trimitere preliminară — Directiva 80/987/CEE — Articolul 10 litera (c) — Dispoziție națională — Garantare a plății creanțelor neplătite ale lucrătorilor salariați — Excluderea persoanelor care, în cursul celor șase luni anterioare intrării în faliment a societății pentru care au lucrat, au deținut în proprietate o parte esențială din aceasta și au exercitat asupra acesteia o influență considerabilă]	9
2011/C 103/14	Cauza C-78/10: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 februarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour d'appel de Rouen — Franța) — Marc Berel și alții/ Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre (Codul vamal comunitar — Articolele 213, 233 și 239 — Obligația de solidaritate între mai mulți debitori pentru aceeași datorie vamală — Remiterea taxelor la import — Stingerea datoriei vamale — Posibilitatea unui codebitor solidar de a invoca remiterea acordată unui alt codebitor — Absență)	9
2011/C 103/15	Cauza C-321/10: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 17 februarie 2011 — Comisia Europeană/ Regatul Belgiei [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2007/2/CE — Politica de mediu — Infrastructura pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (INSPIRE) — Schimb și actualizare de date în format electronic — Transpunere incompletă]	10
2011/C 103/16	Cauza C-391/10: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 3 februarie 2011 — Comisia Europeană/ Regatul Belgiei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2007/36/CE — Exercitarea anumitor drepturi ale acționarilor societăților cotate la bursă — Netranspunere completă în termenul prevăzut)	10

2011/C 103/17	Cauza C-395/10: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 3 februarie 2011 — Comisia Europeană/Republica Franceză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2007/2/CE — Politica de mediu — Infrastructură pentru informații spațiale — Schimb și actualizare de date în format electronic — Neadoptarea măsurilor naționale de transpunere) 11	11
2011/C 103/18	Cauza C-143/10 P: Recurs introdus la 29 ianuarie 2010 de Antoni Tomasz Uznański împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera opta) pronunțate la 27 noiembrie 2009 în cauza T-348/09 Uznański/Polonia (T-348/09) 11	11
2011/C 103/19	Cauza C-611/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 23 decembrie 2010 — Waldemar Hudzinski/Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse 11	11
2011/C 103/20	Cauza C-612/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 23 decembrie 2010 — Jaroslaw Wawrzyniak/Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse 11	11
2011/C 103/21	Cauza C-625/10: Acțiune introdusă la 29 decembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Franceză 12	12
2011/C 103/22	Cauza C-626/10 P: Recurs introdus la 28 decembrie 2010 de Kalliope Agapiou Joséphidès împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) pronunțate la 21 octombrie 2010 în cauza T-439/08, Agapiou Joséphidès/Comisia și EACEA 13	13
2011/C 103/23	Cauza C-627/10: Acțiune introdusă la 29 decembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Slovenia 13	13
2011/C 103/24	Cauza C-5/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshofs (Germania) la 6 ianuarie 2011 — Procedură penală împotriva lui Titus Alexander Jochen Donner 14	14
2011/C 103/25	Cauza C-25/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 17 ianuarie 2011 — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA/Fazenda Pública 14	14
2011/C 103/26	Cauza C-34/11: Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2011 — Comisia Europeană/Republica Portugheză 15	15
2011/C 103/27	Cauza C-35/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (England and Wales) (Chancery Division) (Regatul Unit) la 21 ianuarie 2011 — Test Claimants in the FII Group Litigation/Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs 15	15
2011/C 103/28	Cauza C-42/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour d'appel d'Amiens (Franța) la 31 ianuarie 2011 — Procedură penală împotriva lui Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge ... 16	16
2011/C 103/29	Cauza C-46/11: Acțiune introdusă la 1 februarie 2011 — Comisia Europeană/Republica Polonă 16	16

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2011/C 103/30	Cauza C-48/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 2 februarie 2011 — Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö	17
2011/C 103/31	Cauza C-52/11 P: Recurs introdus la 4 februarie 2011 de Fernando Marcelino Victoria Sánchez împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) pronunțate la 17 noiembrie 2010 în cauza T-61/10	17
Tribunalul		
2011/C 103/32	Cauza T-118/07: Hotărârea Tribunalului din 18 februarie 2011 — P.P.TV/OAPI — Rentrak (PPT) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale PPT — Marca națională figurativă anterioară PPTV — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	19
2011/C 103/33	Cauza T-385/07: Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2011 — FIFA/Comisia („Transmisii de televiziune — Articolul 3a din Directiva 89/552/CEE — Măsuri adoptate de Regatul Belgiei privind evenimentele de importanță majoră pentru societatea belgiană — Campionatul Mondial de Fotbal — Decizie prin care măsurile sunt declarate compatibile cu dreptul comunitar — Motivare — Articolele 43 CE și 49 CE — Drept de proprietate”)	19
2011/C 103/34	Cauza T-55/08: Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2011 — UEFA/Comisia (Transmisii de televiziune — Articolul 3a din Directiva 89/552/CEE — Măsuri adoptate de Regatul Unit privind evenimentele de importanță majoră pentru societatea acestui stat membru — Campionatul European de Fotbal — Decizie prin care măsurile sunt declarate compatibile cu dreptul comunitar — Motivare — Articolele 49 CE și 86 CE — Drept de proprietate)	20
2011/C 103/35	Cauza T-68/08: Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2011 — FIFA/Comisia (Transmisii de televiziune — Articolul 3a din Directiva 89/552/CEE — Măsuri adoptate de Regatul Unit privind evenimentele de importanță majoră pentru societatea acestui stat membru — Campionatul Mondial de Fotbal — Decizie prin care măsurile sunt declarate compatibile cu dreptul comunitar — Motivare — Articolele 43 CE și 49 CE — Drept de proprietate)	20
2011/C 103/36	Cauza T-10/09: Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2011 — Formula One Licensing/OAPI — Global Sports Media (F1-LIVE) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare figurative F 1-LIVE — Mărci comunitară figurativă și naționale și internațională verbale anterioare F 1 și F 1Formula 1 — Respingerea opoziției de către camera de recurs — Motive relative de refuz — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	21
2011/C 103/37	Cauza T-122/09: Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2011 — Zhejiang Xinshiji Foods și Hubei Xinshiji Foods/Consiliul [„Dumping — Importuri de citrice prelucrate sau conservate originare din Republica Populară Chineză — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Principiul bunei administrări — Articolul 15 alineatul (2) și articolul 20 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 [devenite articolul 15 alineatul (2) și articolul 20 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009]”]	21

2011/C 103/38	Cauza T-324/09: Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2011 — J & F Participações/OAPI — Plusfood Wrexham (Friboi) [Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Friboi — Marcă națională verbală anterioară FRIBO — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009]	22
2011/C 103/39	Cauza T-385/09: Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2011 — Annco, Inc./OAPI — Freche et fils (ANN TAYLOR LOFT) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ANN TAYLOR LOFT — Marca națională verbală anterioară LOFT — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	22
2011/C 103/40	Cauza T-471/10: Acțiune introdusă la 28 septembrie 2010 — Gill/Comisia	22
2011/C 103/41	Cauza T-32/11: Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Verenigde Douaneagenten/Comisia	23
2011/C 103/42	Cauza T-60/11: Acțiune introdusă la 26 ianuarie 2011 — Kraft Foods Global Brands/OAPI — Fenaco (SUISSE PREMIUM)	24
2011/C 103/43	Cauza T-65/11: Acțiune introdusă la 28 ianuarie 2011 — Recombined Dairy System/Comisia Europeană	25
2011/C 103/44	Cauza T-78/11 P: Recurs introdus la 7 februarie 2011 de Erika Lenz împotriva Hotărârii pronunțate la 14 decembrie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-80/09, Lenz/Comisia	25
2011/C 103/45	Cauza T-80/11: Acțiune introdusă la 9 februarie 2011 — Nath Kalsi/OAPI — American Clothing Associates (RIDGE WOOD)	26
2011/C 103/46	Cauza T-85/11 P: Recurs introdus la 11 februarie 2011 de Luigi Marcuccio împotriva Hotărârii pronunțate la 23 noiembrie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-65/09, Marcuccio/Comisia	27
2011/C 103/47	Cauza T-88/11: Acțiune introdusă la 18 februarie 2011 — BIA Separations/Comisia	27
2011/C 103/48	Cauza T-92/11: Acțiune introdusă la 18 februarie 2011 — Andersen/Comisia	28

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2011/C 103/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 95, 26.3.2011

Publicații anterioare

JO C 89, 19.3.2011

JO C 80, 12.3.2011

JO C 72, 5.3.2011

JO C 63, 26.2.2011

JO C 55, 19.2.2011

JO C 46, 12.2.2011

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 februarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz — Austria) — Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH (C-436/08), Österreichische Salinen AG (C-437/08)/ Finanzamt Linz

(Cauzele conexe C-436/08 și C-437/08) ⁽¹⁾

(Libera circulație a capitalurilor — Impozit pe profit — Scutire a dividendelor de origine națională — Scutirea dividendelor din străinătate supusă respectării anumitor condiții — Aplicare a unui sistem de deducere în privința dividendelor din străinătate în cazul cărora nu se aplică scutirea — Probe solicitate cu privire la impozitul din străinătate deductibil)

(2011/C 103/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH (C-436/08), Österreichische Salinen AG (C-437/08)

Pârâtă: Finanzamt Linz

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Unabhängiger Finanzsenat — Interpretarea dreptului comunitar — Reglementare națională care supune dividendele de origine națională unui sistem de scutire, în timp ce acest sistem nu se aplică dividendelor de origine străină decât începând de la un prag de participație de 25 % — Practică administrativă și judiciară care, pentru a răspunde cerințelor rezultate din dreptul comunitar, prevede aplicarea unui sistem de imputare în cazul dividendelor de origine străină care rezultă dintr-o participație inferioară pragului de 25 %

Dispozitivul

1. Articolul 63 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei legislații a unui stat membru care prevede scutirea de impozit pe profit a dividendelor de portofoliu rezultate din participații deținute în capitalul unor societăți rezidente și care condiționează o astfel de

scutire a dividendelor de portofoliu provenite de la societăți stabilite în statele terțe părți la Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992 de existența unui acord general de asistență reciprocă în materie administrativă și de recuperare încheiat între statul membru și statele terțe vizate, în măsura în care numai existența unui acord de asistență administrativă reciprocă se dovedește necesară în scopul îndeplinirii obiectivelor legislației în cauză.

- Articolul 63 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei legislații a unui stat membru care scutește de impozitul pe profit dividendele de portofoliu pe care o societate rezidentă le primește de la o altă societate rezidentă, în condițiile în care aplică acest impozit dividendelor de portofoliu pe care o societate rezidentă le primește de la o societate stabilită în alt stat membru sau într-un stat terț parte la Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992, în măsura în care totuși impozitul plătit în statul în care această din urmă societate are sediul este dedus din impozitul datorat în statul membru al societății beneficiare, iar sarcinile administrative impuse societății beneficiare pentru a i se putea acorda o astfel de deducere nu sunt excesive. Informațiile solicitate de administrația fiscală națională societății beneficiare a dividendelor referitoare la impozitul aplicat efectiv profiturilor societății care efectuează distribuirea dividendelor în statul în care această din urmă societate are sediul sunt inerente chiar funcționării metodei deducerii și nu pot fi considerate drept o sarcină administrativă excesivă.
- Articolul 63 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care, în scopul evitării unei duble impuneri economice, scutește de impozit pe profit dividendele de portofoliu primite de o societate rezidentă și distribuite de o altă societate rezidentă și care, pentru dividendele distribuite de o societate stabilită într-un stat terț, altul decât un stat parte la Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992, nu prevede nici scutirea dividendelor, nici un sistem de deducere a impozitului plătit de societatea care efectuează distribuirea în statul în care are sediul.
- Articolul 63 TFUE nu se opune practicii unei autorități fiscale naționale care, pentru dividendele provenite din anumite state terțe, aplică metoda deducerii pentru valori ale participației societății beneficiare la capitalul societății care efectuează distribuirea inferioare unui anumit prag și metoda scutirii pentru valori superioare acestui prag, în condițiile în care aplică în mod sistematic metoda scutirii pentru dividendele de origine națională, în măsura în care totuși mecanismele vizate prin care se urmărește prevenirea sau atenuarea impozitării în lanț a profiturilor distribuite conduc la un rezultat echivalent. Faptul că administrația fiscală

națională solicită informații societății beneficiare a dividendelor referitoare la impozitul care s-a aplicat efectiv profitului societății care efectuează distribuirea dividendelor în statul terț în care are sediul aceasta din urmă este inerent înseși funcționării metodei deducerii și, ca atare, nu afectează echivalența dintre metoda scutirii și cea a deducerii.

5. Articolul 63 TFUE trebuie interpretat în sensul că:

- se opune unei reglementări naționale care acordă societăților rezidente posibilitatea de a raporta pe anii fiscali ulterioari pierderile suferite în cursul unui an fiscal și care previne dubla impunere economică a dividendelor prin aplicarea metodei scutirii în cazul dividendelor de origine națională, în condițiile în care aplică metoda deducerii în cazul dividendelor distribuite de societăți stabilite într-un alt stat membru sau într-un stat terț, în măsura în care o astfel de reglementare nu admite, în cazul aplicării metodei deducerii, reportarea pe anii următori a deducerii impozitului pe venit plătit în statul în care are sediul societatea care efectuează distribuirea dividendelor dacă, pentru anul în cursul căruia societatea beneficiară a primit dividendele din străinătate, această societate a înregistrat o pierdere din exploatare și
- nu obligă un stat membru să prevadă în legislația fiscală deducerea impozitului aplicat dividendelor prin reținere la sursă în alt stat membru sau într-un stat terț în scopul prevenirii dublei impuneri juridice a dividendelor primite de o societate stabilită în primul stat membru, impunere care rezultă din exercitarea în paralel de statele vizate a competențelor fiscale respective.

(¹) JO C 19, 24.1.2009.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 februarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Stockholms tingsrätt — Suedia) — Konkursverket/TeliaSonera

(Cauza C-52/09) (¹)

(Trimitere preliminară — Articolul 102 TFUE — Abuz de poziție dominantă — Prețuri aplicate de un operator de telecomunicații — Produse ADSL destinate revânzării — Servicii de conexiune în bandă largă către clienții finali — Micșorare a marjei concurenților sau efect de „foarfecă tarifară”)

(2011/C 103/03)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Stockholms tingsrätt

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Konkursverket

Pârâtă: TeliaSonera AB

În prezență: Tele2 Sverige AB

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Stockholms tingsrätt — Interpretarea articolului 82 CE — Efect de foarfecă tarifară — Prețuri aplicate de un operator de telecomunicații care deținea anterior un monopol istoric în ceea ce privește accesul ADSL — Diferență, între prețurile facturate de operator operatorilor intermediari pentru furnizarea angro de acces ADSL și tarifele aplicate de operator consumatorilor pentru accesul ADSL, care nu este suficientă pentru a acoperi costurile suplimentare suportate chiar de operator pentru a furniza aceste servicii cu amănuntul

Dispozitivul

În lipsa oricărei justificări obiective, poate constitui un abuz în sensul articolului 102 TFUE faptul că o întreprindere integrată vertical care deține o poziție dominantă pe piața cu ridicata a produselor privind liniile de abonat digitale asimetrice destinate revânzării aplică o practică tarifară care face ca diferența dintre prețurile practicate pe această piață și cele aplicate pe piața cu amănuntul a serviciilor de conexiune în bandă largă către clienții finali să nu fie suficientă pentru a acoperi costurile specifice pe care această întreprindere trebuie să le suporte pentru a avea acces la această din urmă piață.

La aprecierea caracterului abuziv al unei asemenea practici, trebuie luate în considerare toate împrejurările fiecărui caz specific. În special,

- este necesar în principiu să se ia în considerare cu prioritate prețurile și costurile întreprinderii în cauză pe piața serviciilor cu amănuntul. Numai în cazul în care, ținând seama de împrejurări, nu este posibil să se facă referire la aceste prețuri și costuri, trebuie să se examineze cele ale concurenților pe aceeași piață și
- este necesar să se demonstreze că, ținând seama în special de caracterul indispensabil al produsului cu ridicata, această practică produce un efect anticoncurențial cel puțin potențial pe piața cu amănuntul, fără ca acest lucru să se justifice în niciun fel din punct de vedere economic.

În scopul unei asemenea aprecieri, nu sunt, în principiu, pertinente:

- lipsa oricărei obligații legale a întreprinderii în cauză de a furniza pe piața cu ridicata pe care aceasta deține o poziție dominantă produsele privind liniile de abonat digitale asimetrice destinate revânzării;
- nivelul de dominare pe care această întreprindere îl deține pe piața menționată;
- împrejurarea că respectiva întreprindere nu deține o poziție dominantă și pe piața cu amănuntul a serviciilor de conexiune în bandă largă către clienții finali;

- împrejurarea că o asemenea practică tarifară se aplică unor clienți noi sau unor clienți existenți ai întreprinderii în cauză;
- imposibilitatea întreprinderii dominante de a recupera eventualele pierderi pe care le ar putea determina punerea în aplicare a unei asemenea practici tarifare și nici
- gradul de dezvoltare a piețelor vizate și introducerea pe acestea a unei noi tehnologii care necesită investiții foarte importante.

(¹) JO C 90, 18.4.2009.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 17 februarie 2011 — Comisia Europeană/Republica Cipru

(Cauza C-251/09) (¹)

(Contracte de achiziții publice de bunuri și de lucrări — Sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor — Directiva 93/38/CEE — Anunț de participare — Criterii de atribuire — Egalitate de tratament între ofertanți — Principiul transparenței — Directiva 92/13/CEE — Procedură privind calea de atac — Obligație de motivare a unei decizii de respingere a unui ofertant)

(2011/C 103/04)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Zadra, agent, I. Chatzigiannis și M. Patakia, agenți)

Pârâtă: Republica Cipru (reprezentanți: K. Likourgos și A. Pantazi-Lamprou, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 4 alineatul (2) și a articolului 31 alineatul (1) din Directiva 93/38/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor (JO L 199, p. 84) — Încălcarea articolului 1 alineatul (1) din Directiva 92/13/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor (JO L 76, p. 14, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 43) — Obligație de motivare a unei decizii de respingere a unui ofertant — Obligația de a garanta ca deciziile entităților contractante să poată fi revizuite eficient și cât mai rapid posibil — Principiile egalității de tratament și transparenței

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 233, 26.9.2009.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 10 februarie 2011 — Activision Blizzard Germany GmbH (fostă CD-Contact Data GmbH)/Comisia Europeană

(Cauza C-260/09 P) (¹)

(Recurs — Articolul 81 CE și articolul 53 din Acordul privind SEE — Piața consolelor de jocuri video și a cartușelor de jocuri marca Nintendo — Limitare a exporturilor paralele pe această piață — Acord între fabricant și distribuitorul exclusiv — Acord de distribuție care permite vânzările pasive — Dovedirea unui concurs de voințe în lipsa unei dovezii directe bazate pe înscrisuri a unei limitări a acestor vânzări — Nivelul probatoriu necesar pentru dovedirea unui acord vertical)

(2011/C 103/05)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Activision Blizzard Germany GmbH (fostă CD-Contact Data GmbH) (reprezentanți: J. K. de Pree și E.N.M. Raedts, advocaten)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Noë și F. Ronkes Agerbeek, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a opta) pronunțate la 30 aprilie 2009 în cauza T-18/03, CD Contact Data GmbH/Comisia Comunităților Europene, prin care Tribunalul a redus amenda aplicată recurentei și a respins celelalte capete de cerere ale acțiunii având ca obiect anularea Deciziei 2003/675/CE a Comisiei din 30 octombrie 2002 privind o procedură de aplicare a articolului 81 din Tratatul CE (COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution și COMP/36.321 Omega — Nintendo) referitoare la un ansamblu de acorduri și de practici concertate pe piața consolelor Nintendo și a cartușelor pentru jocuri video compatibile cu consola Nintendo, destinate limitării exporturilor paralele a acestor console și cartușe

Dispozitivul

1. Respinge recursul.

2. *Obligă Activision Blizzard Germany GmbH la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 220, 12.9.2009.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 februarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Sąd Rejonowy Warszawa — Republica Polonă) — Artur Weryński/Mediatel 4B Spółka z o.o.

(Cauza C-283/09) (¹)

(Cooperare judiciară în materie civilă — Obținere de probe — Audiere a unui martor de către instanța solicitată la cererea instanței solicitante — Despăgubire cuvenită martorilor)

(2011/C 103/06)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy Warszawa

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Artur Weryński

Pârâtă: Mediatel 4B Spółka z o.o.

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Interpretarea Regulamentului (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială (JO L 174, p. 1, Ediție specială 19/vol. 3, p. 138) — Audierea unui martor de o instanță a unui stat membru la cererea unei instanțe dintr-un alt stat membru — Indemnizație acordată martorilor — Posibilitatea instanței solicitate să solicite instanței solicitante plata unui avans în beneficiul martorului audiat

Dispozitivul

Articolele 14 și 18 din Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială trebuie interpretate în sensul că instanța solicitantă nu are obligația de a plăti instanței solicitate un avans pentru despăgubirea cuvenită martorului sau de a rambursa despăgubirea achitată martorului audiat.

(¹) JO C 244, 10.10.2009.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 10 februarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Raad van State — Țările de Jos) — Vicoplus SC PUH (C-307/09), BAM Vermeer Contracting sp. zoo (C-308/09), Olbek Industrial Services sp. zoo (C-309/09)/Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Cauzele conexe C-307/09-C-309/09) (¹)

[Libera prestare a serviciilor — Detașare de lucrători — Actul de aderare din 2003 — Măsuri tranzitorii — Accesul resortisanților polonezi pe piața muncii din statele membre ale Uniunii înainte de aderarea Republicii Polone — Cerința unei autorizații de muncă pentru punerea la dispoziție a forței de muncă — Directiva 96/71/CE — Articolul 1 alineatul (3)]

(2011/C 103/07)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Vicoplus SC PUH (C-307/09), BAM Vermeer Contracting sp. zoo (C-308/09), Olbek Industrial Services sp. zoo (C-309/09)

Pârât: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Raad van State (Țările de Jos) — Interpretarea art. 49 CE și 50 CE precum și a art. 1 alin. (3) lit. (c) din Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (JO 1997, L 18, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 04, p. 29) — Legislație națională care impune cerința unui permis de muncă pentru punerea la dispoziție a lucrătorilor

Dispozitivul

1. Articolele 56 TFUE și 57 TFUE nu se opun ca un stat membru să subordoneze obținerii unei autorizații de muncă, pentru perioada tranzitorie prevăzută în capitolul 2 alineatul (2) din anexa XII la Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace la Uniunea Europeană și adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene, detașarea, în sensul articolului 1 alineatul (3) litera (c) din Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii, de lucrători resortisanți polonezi pe teritoriul său.

2. *Detasarea de lucrători în sensul articolului 1 alineatul (3) litera (c) din Directiva 96/71 este o prestare de servicii furnizată în schimbul unei remunerații pentru care lucrătorul detașat rămâne în serviciul întreprinderii prestatoare, fără ca vreun contract de muncă să fi fost încheiat cu întreprinderea utilizatoare. Ea se caracterizează prin împrejurarea că deplasarea lucrătorului în statul membru gazdă constituie obiectul însuși al prestării de servicii efectuate de întreprinderea prestatoare și că acest lucrător îndeplinește sarcinile sub supravegherea și conducerea întreprinderii utilizatoare.*

(¹) JO C 267, 7.11.2009

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 februarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Fővárosi Ítéltábla — Republica Ungară) — Donat Cornelius Ebert/Budapesti Ügyvédi Kamara

(Cauza C-359/09) (¹)

(Avocați — Directiva 89/48/CEE — Recunoașterea diplomelor de învățământ superior acordate pentru formarea profesională cu durata minimă de trei ani — Directiva 98/5/CE — Exercițiu permanentă a profesiei de avocat într-un alt stat membru decât cel în care a fost obținută calificarea — Utilizarea titlului profesional al statului membru gazdă — Condiții — Înscriere în tabloul unei asociații profesionale a avocaților din statul membru gazdă)

(2011/C 103/08)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Ítéltábla

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Donat Cornelius Ebert

Pârâtă: Budapesti Ügyvédi Kamara

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Fővárosi Ítéltábla — Interpretarea Directivei 89/48/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate pentru formarea profesională cu durata minimă de trei ani (JO L 19, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 76) și a Directivei 98/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 de facilitare a exercitării cu caracter permanent a profesiei de avocat într-un stat membru, altul decât cel în care s-a obținut calificarea (JO L 77, p. 36, Ediție specială, 06/vol. 3, p. 24) — Reglementare a unui stat membru prin care posibilitatea exercitării profesiei de avocat, sub titlul profesional al acestui stat, este rezervată numai avocaților care au obținut în acest din urmă stat înscrierea în tabelul unui ordin profesional al avocaților

Dispozitivul

1. Nici Directiva 89/48/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate pentru formarea profesională cu durata minimă de trei ani, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2001, nici Directiva 98/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 de facilitare a exercitării cu caracter permanent a profesiei de avocat într-un stat membru, altul decât cel în care s-a obținut calificarea, nu se opun unei reglementări naționale care instituie, pentru exercitarea activității de avocat sub titlul de avocat din statul membru gazdă, obligația de a fi membru al unei entități precum o asociație profesională a avocaților.
2. Directiva 89/48 și Directiva 98/5 se completează, instituind, pentru avocații din statele membre, două căi de acces la profesia de avocat într-un stat membru gazdă sub titlul profesional al acestuia din urmă.

(¹) JO C 312, 19.12.2009

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 februarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — Italia) — Bolton Alimentari SpA/Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

(Cauza C-494/09) (¹)

[Trimitere preliminară — Admisibilitate — Drept vamal — Contingent tarifar — Codul vamal — Articolul 239 — Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Articolele 308a, 308b și 905 — Regulamentul (CE) nr. 975/2003 — Ton — Epuizarea contingentului — Data deschiderii — Duminică]

(2011/C 103/09)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Bolton Alimentari SpA

Pârâtă: Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — Interpretarea articolului 239 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58) — Interpretarea articolelor 308a-308c, a articolului 899 alineatul (2) și a articolului 905 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar

(JO L 253, p. 1, Ediție specială 02/vol. 7, p. 3) — Rambursarea sau remiterea drepturilor la import — Posibilitatea ca un stat membru să se pronunțe în mod autonom cu privire la o cerere de rambursare — Noțiunea „situație specială” în sensul articolului 239 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 — Importator comunitar exclus de la aplicarea unui contingent tarifar deschis într-o duminică, din cauza faptului că birourile vamale naționale sunt închise

Dispozitivul

1. Articolele 308a-308c din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 214/2007 al Comisiei din 28 februarie 2007, trebuie interpretate în sensul că nu se opun posibilității Comisiei Europene de a adopta o decizie de excludere a unui operator de la aplicarea unui contingent tarifar din cauză că acest contingent a fost epuizat chiar în ziua deschiderii sale, care cade într-o duminică, zi nelucrătoare pentru birourile vamale din statul membru în care are sediul operatorul în cauză.
2. Articolele 308a-308c din Regulamentul nr. 2454/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 214/2007, trebuie interpretate în sensul că nu impun unui stat membru să solicite Comisiei Europene suspendarea unui contingent tarifar pentru a asigura tratamentul echitabil și nediscriminatoriu al importatorilor în cazul în care deschiderea acestui contingent tarifar cade într-o duminică, zi nelucrătoare pentru birourile vamale din statul membru în cauză, și în cazul în care acest contingent riscă să fie epuizat chiar în ziua deschiderii sale, dat fiind faptul că birourile vamale din alte state membre sunt deschise duminică.
3. În alte cazuri decât cele vizate la articolul 899 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2454/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 214/2007, autoritatea vamală a unui stat membru este competentă pentru a se pronunța ea însăși cu privire la cererea de rambursare prevăzută la articolul 239 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului din 20 noiembrie 2006, în cazul în care această autoritate consideră că nu poate fi imputată Comisiei Europene nicio neregulă și că cererea în cauză nu se încadrează în niciunul dintre celelalte cazuri vizate la articolul 905 alineatul (1) din respectivul Regulament nr. 2454/93, menționat anterior.
4. Articolul 239 din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1791/2006, trebuie interpretat în sensul că poate viza excluderea unui importator din Uniunea Europeană de la aplicarea unui contingent tarifar a cărui dată de deschidere cade într-o duminică din cauza închiderii în această zi a săptămânii a birourilor vamale din statul membru în care are sediul acest importator.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 17 februarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Staatssecretaris van Financiën/Marishipping and Transport BV

(Cauza C-11/10) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 — Tariful vamal comun — Taxe vamale — Scutire — Substanțe farmaceutice — Componentă — Restricții]

(2011/C 103/10)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Staatssecretaris van Financiën

Pârâtă: Marishipping and Transport BV

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos — Belgia — Interpretarea anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3) — Substanțe farmaceutice scutite de taxe de vamă — Substanțe care nu se prezintă în stare pură — Restricții

Dispozitivul

Partea I titlul II secțiunea C punctul 1 subpunctul (i) din anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2031/2001 al Comisiei din 6 august 2001 și, respectiv, prin Regulamentul nr. 1832/2002 al Comisiei din 1 august 2002, trebuie interpretată în sensul că o substanță farmaceutică ce figurează în lista substanțelor prevăzute în anexa 3 din partea a III a din aceeași anexă I, la care au fost adăugate alte substanțe, în special farmaceutice, nu mai poate beneficia de scutirea de taxe vamale care ar fi fost aplicabilă dacă o asemenea substanță s ar fi găsit în stare pură.

⁽¹⁾ JO C 24, 30.1.2010

⁽¹⁾ JO C 80, 27.3.2010.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 februarie 2011 [cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Regatul Unit] — The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd/Office of Communications, British Telecommunications plc

(Cauza C-16/10) ⁽¹⁾

(Apropierea legislațiilor — Telecomunicații — Rețele și servicii — Directiva 2002/22/CE — Desemnarea unor întreprinderi pentru furnizarea serviciului universal — Impunerea unor obligații specifice întreprinderii desemnate — Servicii de informații telefonice și listele abonaților telefonici)

(2011/C 103/11)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd

Pârât: Office of Communications, British Telecommunications plc

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Interpretarea Directivei 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) (JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183), a Directivei 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă cadru), (JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195) și a Directivei 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal) (JO L 108, p. 51, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 213) — Desemnarea de întreprinderi pentru prestarea serviciului universal — Obligații specifice care pot fi impuse întreprinderii desemnate

Dispozitivul

Articolul 8 alineatul (1) din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal) autorizează statele membre, atunci când decid să desemneze una sau mai multe întreprinderi conform acestei dispoziții pentru a garanta furnizarea serviciului universal sau a unor elemente diferite din serviciul universal, astfel cum este definit la articolele 4-7 și la articolul 9 alineatul (2) din aceeași directivă, să impună acestora doar obligațiile specifice prevăzute de dispozițiile directivei menționate

care sunt legate de furnizarea către utilizatorii finali a serviciului menționat sau a elementelor respective din acesta chiar de întreprinderile desemnate.

⁽¹⁾ JO C 63, 13.3.2010.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 10 februarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal de première instance de Liège — Belgia) — Missionswerk Werner Heukelbach ev/État belge

(Cauza C-25/10) ⁽¹⁾

(Impozitare directă — Libera circulație a capitalurilor — Impozit pe succesiuni — Moștenire în favoarea unor organisme fără scop lucrativ — Refuzul aplicării unei cote reduse în cazul în care aceste organisme au sediul de funcționare în alt stat membru decât cel în care de cuius avea reședința sau lucra efectiv — Restricție — Justificare)

(2011/C 103/12)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance de Liège

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Missionswerk Werner Heukelbach ev

Pârât: État belge

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal de première instance de Liège — Interpretarea articolelor 18, 45, 49 și 54 TFUE — Taxe asupra succesiunii — Refuzul aplicării ratei reduse care se aplică în cazul moștenirilor lăsate asociațiilor fără scop lucrativ și fundațiilor de utilitate publică dacă aceste asociații și fundații au sediul în alt stat membru decât cel în care de cuius a avut reședința sau a lucrat — Discriminare pe motive de cetățenie sau naționalitate — Restricție privind libertatea de stabilire

Dispozitivul

Articolul 63 TFUE se opune legislației unui stat membru care rezervă posibilitatea de a beneficia de cota redusă a taxelor asupra succesiunii organismelor fără scop lucrativ care au sediul de funcționare în acest stat membru sau în statul membru în care de cuius avea efectiv reședința sau în care avea locul de muncă la momentul decesului ori în care anterior a avut efectiv reședința sau locul de muncă.

⁽¹⁾ JO C 100, 17.4.2010.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 10 februarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Linköpings tingsrätt — Suedia) — Lotta Andersson/Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten

(Cauza C-30/10) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Directiva 80/987/CEE — Articolul 10 litera (c) — Dispoziție națională — Garantare a plății creanțelor neplătite ale lucrătorilor salariați — Excluderea persoanelor care, în cursul celor șase luni anterioare intrării în faliment a societății pentru care au lucrat, au deținut în proprietate o parte esențială din aceasta și au exercitat asupra acesteia o influență considerabilă]

(2011/C 103/13)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Linköpings tingsrätt

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Lotta Andersson

Pârât: Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Linköpings tingsrätt (Suedia) — Interpretarea articolului 10 litera (c) din Directiva 80/987/CEE a Consiliului privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/74/CE — Legislație națională care exclude din categoria beneficiarilor garanției de plată a creanțelor neplătite ale lucrătorilor salariați, persoanele care au deținut, în cursul celor șase luni care au precedat declararea falimentului societății care îi angajează, o parte esențială din aceasta și care au exercitat o influență considerabilă asupra activităților întreprinderii respective

Dispozitivul

Articolul 12 litera (c) din Directiva 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului (versiune codificată) trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei dispoziții de drept național care exclude un lucrător salariat de la beneficiul garantării plății creanțelor neachitate ale lucrătorilor salariați pentru motivul că acesta, singur sau împreună cu rude apropiate, a deținut în proprietate o parte esențială din întreprinderea în cauză și a exercitat o influență considerabilă asupra activităților acesteia în cursul celor șase luni care au precedat cererea de deschidere a procedurii insolvenței respectivei întreprinderi.

⁽¹⁾ JO C 100, 17.4.2010.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 februarie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour d'appel de Rouen — Franța) — Marc Berel și alții/Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre

(Cauza C-78/10) ⁽¹⁾

(Codul vamal comunitar — Articolele 213, 233 și 239 — Obligația de solidaritate între mai mulți debitori pentru aceeași datorie vamală — Remiterea taxelor la import — Stingerea datoriei vamale — Posibilitatea unui codebitor solidar de a invoca remiterea acordată unui alt codebitor — Absență)

(2011/C 103/14)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Rouen

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Marc Berel, în calitate de mandatar al societății Port Angot Développement, Emmanuel Hess, în calitate de administrator judiciar al societății Port Angot Développement, Rijn Schelde Mondia France SA, Receveur principal des douanes de Rouen Port, Administration des douanes — Havre port, Société Port Angot Développement, succesoare în drepturi a Manutention de Produits Chimiques et Miniers Mapprochim SAS, Asia Pulp & Paper France EURL

Pârâte: Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour d'appel de Rouen — Interpretarea articolelor 213, 233 și 239 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială 02/vol. 5, p. 58) — Remitere a taxelor la import — Invocarea de către un codebitor a caracterului solidar al obligațiilor vamale pentru a beneficia de o remitere a taxelor la import acordată anterior unui alt codebitor

Dispozitivul

Articolele 213, 233 și 239 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 82/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 1996, trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării, în contextul unei obligații de solidaritate în privința unei datorii vamale în sensul articolului 213, precum cea în cauză în acțiunea principală, a unui principiu de drept național din care rezultă că remiterea parțială a taxelor acordată în temeiul articolului 239

menționat anterior unuia dintre debitori poate fi invocată de toți ceilalți debitori, astfel încât stingerea datoriei prevăzută la articolul 233 primul paragraf litera (b) din același cod să vizeze datoria ca atare și să scutească, așadar, ansamblul debitorilor solidari de plata acesteia în limitele cuantumului pentru care a fost acordată remiterea.

(¹) JO C 113, 1.5.2010

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 17 februarie 2011 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-321/10) (¹)

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2007/2/CE — Politica de mediu — Infrastructura pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (INSPIRE) — Schimb și actualizare de date în format electronic — Transpunere incompletă]

(2011/C 103/15)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: J. Sénéchal, agent)

Pârât: Regatul Belgiei (reprezentanți: T. Materne și M. Jacobs, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea sau necomunicarea, în termenul prevăzut, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (INSPIRE) (JO L 108, p. 1)

Dispozitivul

1. Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (INSPIRE) sau, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.

2. Obligă Regatul Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 246, 11.9.2010.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 3 februarie 2011 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-391/10) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2007/36/CE — Exercițarea anumitor drepturi ale acționarilor societăților cotate la bursă — Netranspunere completă în termenul prevăzut)

(2011/C 103/16)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Braun și L. de Schieter de Lophem, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei (reprezentanți: M. Jacobs și J.-C. Halleux, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea sau necomunicarea, în termenul prevăzut, a dispozițiilor necesare pentru a se conforma Directivei 2007/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 iulie 2007 privind exercitarea anumitor drepturi ale acționarilor în cadrul societăților comerciale cotate la bursă (JO L 184, p. 17)

Dispozitivul

1. Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2007/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 iulie 2007 privind exercitarea anumitor drepturi ale acționarilor în cadrul societăților comerciale cotate la bursă, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.

2. Obligă Regatul Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 274, 9.10.2010.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 3 februarie 2011 —
Comisia Europeană/Republica Franceză**

(Cauza C-395/10) ⁽¹⁾

*(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Directiva 2007/2/CE — Politica de mediu — Infrastructură
pentru informații spațiale — Schimb și actualizare de date în
format electronic — Neadoptarea măsurilor naționale de
transpunere)*

(2011/C 103/17)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Alcover San Pedro și V. Peere, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și S. Menez, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (Inspire) (JO L 108, p. 1)

Dispozitivul

1. Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (Inspire), Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
2. Obligă Republica Franceză la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 274, 9.10.2010.

**Recurs introdus la 29 ianuarie 2010 de Antoni Tomasz
Uznański împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera
opta) pronunțate la 27 noiembrie 2009 în cauza T-348/09
Uznański/Polonia (T-348/09)**

(Cauza C-143/10 P)

(2011/C 103/18)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurent: Antoni Tomasz Uznański (reprezentant: A. Nowak, avocat)

Cealaltă parte în proces: Republica Polonă

Curtea (Camera a șaptea) a respins recursul prin ordonanța pronunțată la 19 noiembrie 2010.

**Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă
de Bundesfinanzhof (Germania) la 23 decembrie 2010 —
Waldemar Hudzinski/Agentur für Arbeit Wesel —
Familienkasse**

(Cauza C-611/10)

(2011/C 103/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Waldemar Hudzinski

Pârâtă: Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse

Întrebarea preliminară

Articolul 14a alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că privează în orice caz statul membru necompetent conform acestui articol de posibilitatea de a acorda prestații familiale, în temeiul legislației sale naționale, unui lucrător care își desfășoară activitatea numai temporar pe teritoriul său, în cazul în care nici lucrătorul însuși, nici copiii acestuia nu locuiesc și nu își au reședința obișnuită în statul necompetent?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26), în versiunea sa modificată și actualizată.

**Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă
de Bundesfinanzhof (Germania) la 23 decembrie
2010 — Jaroslaw Wawrzyniak/Agentur für Arbeit
Mönchengladbach — Familienkasse**

(Cauza C-612/10)

(2011/C 103/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Jaroslaw Wawrzyniak

Pârâtă: Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse

Întrebările preliminare

1. Articolul 14 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că privează în orice caz statul membru necompetent conform acestui articol, în care este detașat un lucrător și care nu este nici statul membru de reședință al copilului lucrătorului, de posibilitatea de a acorda lucrătorului detașat prestații familiale atunci când lucrătorul nu suportă, în urma detașării în acest stat membru, niciun dezavantaj pe plan juridic?

2. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ:

Articolul 14 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71 trebuie interpretat în sensul că în orice caz statul membru necompetent în care este detașat un lucrător este autorizat să acorde prestații familiale numai în cazul în care se stabilește că în celălalt stat membru nu există un drept la prestații familiale comparabile?

3. În cazul unui răspuns negativ și la această întrebare:

Dispozițiile comunitare sau dispozițiile de drept al Uniunii se opun în acest caz unei reglementări naționale, precum cea prevăzută la articolul 65 alineatul (1) prima teză punctul 2 coroborat cu articolul 65 alineatul (2) din EStG [Legea privind impozitul pe venit], care exclude acordarea unui drept la prestații familiale atunci când trebuie plătită o prestație comparabilă în străinătate sau ar trebui plătită în urma formulării unei cereri în acest sens?

4. În cazul în care răspunsul la această întrebare este afirmativ:

Cum trebuie rezolvat cumulul rezultat dintre dreptul existent în statul competent care este totodată și statul membru de reședință al copiilor și cel existent în statul necompetent care nu este nici statul membru de reședință al copiilor?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26), în versiunea sa modificată și actualizată.

Acțiune introdusă la 29 decembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Franceză

(Cauza C-625/10)

(2011/C 103/21)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-P. Keppenne și H. Støvlbæk, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, din cauza insuficienței măsurilor luate pentru a pune în aplicare primul pachet feroviar, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul:

— articolului 6 alineatul (3) și al anexei II la Directiva 91/440/CEE ⁽¹⁾, cu modificările ulterioare, și al articolului 14 alineatul (2) din Directiva 2001/14/CE ⁽²⁾;

— articolului 6 alineatele (2)-(5) din Directiva 2001/14/CE;

— articolului 11 din Directiva 2001/14/CE;

— obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii sale, Comisia invocă două motive.

În primul rând, aceasta reproșează pârâtei că nu respectă toate obligațiile prevăzute de primul pachet feroviar care impune nu numai separarea entităților care asigură exploatarea serviciilor feroviare (în Franța, SNCF) de cele însărcinate cu gestionarea infrastructurii (în Franța, RFF), ci și ca funcțiile denumite „esențiale” de repartiție a capacităților feroviare, de percepere a redevențelor de utilizare a infrastructurii și de eliberare a licențelor să fie asigurate de organisme independente. Or, SNCF ar fi însărcinată cu anumite funcții esențiale în materie de atribuire a traselor, funcții pe care le exercită prin intermediul Direcției Circulației Feroviare (DCF). Acest serviciu specializat nu ar fi independent de SNCF nici din punct de vedere juridic, nici din punct de vedere organizațional și decizional.

În al doilea rând, Comisia invocă faptul că legislația națională nu transpune corect și complet cerințele Directivei 2001/14/CE referitoare la stabilirea unui sistem de ameliorare a performanțelor la nivelul tarifare a accesului la infrastructura feroviară. Legislația franceză ar pune de asemenea probleme în măsura în care aceasta nu ar prevedea suficiente măsuri de încurajare a reducerii costurilor de furnizare a infrastructurii și a nivelului redevențelor de acces.

⁽¹⁾ Directiva 91/440/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind dezvoltarea căilor ferate comunitare (JO L 237, p. 25, Ediție specială, 07/vol. 2, p. 86).

⁽²⁾ Directiva 2001/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară, tarifarea utilizării infrastructurii feroviare și certificarea în materie de siguranță (JO L 75, p. 29, Ediție specială, 07/vol. 8, p. 66).

Recurs introdus la 28 decembrie 2010 de Kalliope Agapiou Joséphidès împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) pronunțate la 21 octombrie 2010 în cauza T-439/08, Agapiou Joséphidès/Comisia și EACEA

(Cauza C-626/10 P)

(2011/C 103/22)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Kalliope Agapiou Joséphidès (reprezentanți: C. Joséphidès și H. Joséphidès, avocați)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană, Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură (EACEA)

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 21 octombrie 2010 în cauza T-439/08;
- anularea Deciziei Agenției Executive pentru Educație, Audiovizual și Cultură (EACEA) din 1 august 2008 prin care se refuză accesul reclamantei la anumite documente din dosarul nr. 07/0122 privind atribuirea unui Centru de excelență Jean Monnet Universității din Cipru;
- anularea Deciziei Comisiei C(2007) 3749 din 8 august 2007 privind decizia individuală de atribuire de subvenții în cadrul Programului în domeniul învățării continue, subprogramul Jean Monnet;
- obligarea intimatelor la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurilor în fața celor două instanțe.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă mai multe motive în susținerea recursului său.

Kalliope Agapiou Joséphidès susține încălcarea, de către Tribunal, a dreptului său personal general de acces la documentele care o vizează, a principiului transparenței cuprins în articolul 1 al doilea paragraf și în articolul 6 TUE, a articolului 255 CE și a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene [articolele 8, 41 alineatul (2) litera (b), 42 și 52 alineatul (6)]. Astfel, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de procedură prin ignorarea trimiterilor la Carta drepturilor fundamentale oferite de reclamantă în cadrul ședinței și prin ignorarea concluziilor Ombudsmanului Republicii Cipru, din data de 3 iunie 2009, privind refuzul Universității din Cipru de a acorda acces la aceleași documente în litigiu ca și cele deținute de intimat.

Recurenta invocă o eroare de drept săvârșită de Tribunal, întrucât acesta ar fi decis, pe de o parte, că Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură (EACEA) era competentă pentru a soluționa cererea confirmativă de acces la documente și, pe de altă parte, să respingă excepția de nelegalitate a deciziei Comitetului de direcție al EACEA invocată de recurentă.

În plus, recurenta invocă încălcarea mai multor dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, pe care Tribunalul le-ar fi interpretat în mod excesiv de restrictiv și cu nerespectarea principiilor stabilite de jurisprudență.

Recurenta invocă de asemenea un motiv întemeiat pe încălcarea principiilor loialității, coerenței, bune administrări și motivării.

În sfârșit, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât nu a anulat Decizia Comisiei C(2007) 3749 din 8 august 2008.

⁽¹⁾ Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

Acțiune introdusă la 29 decembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Slovenia

(Cauza C-627/10)

(2011/C 103/23)

Limba de procedură: slovena

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. Støvlbæk și D. Kukovec, agenți)

Pârâtă: Republica Slovenia

Concluziile reclamante

- Constatarea faptului că Republica Slovenia, în ceea ce privește punerea în aplicare a primului pachet feroviar, nu îndeplinește cerințele articolului 6 alineatul (3) și ale anexei II la Directiva 91/440/CEE ⁽¹⁾, cu modificările ulterioare, și ale articolului 14 alineatul (2) din Directiva 2001/14/CE ⁽²⁾; ale articolului 6 alineatele (2)-(5), ale articolului 7 alineatul (3), ale articolului 8 alineatul (1), ale articolului 11 și ale articolului 30 alineatul (1) din Directiva 2001/14/CE
- obligarea Republicii Slovenia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Întrucât gestionarul infrastructurii, singurul care furnizează serviciile de transport feroviar, conduce circulația trenurilor și participă astfel la adoptarea deciziilor privind repartizarea traselor, inclusiv repartizarea disponibilităților, republica Slovenia nu îndeplinește cerințele articolului 6 alineatul (3) și ale anexei II la Directiva 91/440/CEE, cu modificările ulterioare, și ale articolului 14 alineatul (2) din Directiva 2001/14/CE.

Prin negarantarea unui mecanism care să asigure reducerea cheltuielilor de garantare a infrastructurii și a nivelului redevențelor de acces, Republica Slovenia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 alineatele (2)-(5) din Directiva 2001/14/CE.

Comisia Europeană apreciază în consecință că Republica Slovenia, prin neprevăderea unor metode de calcul al tarifelor percepute pentru setul minim de prestații și accesul pe rețea la serviciile infrastructurii, care să fie egale cu costul direct imputabil exploataării serviciilor de transport feroviar, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Directiva 2001/14/CE.

Prin neadoptarea unui sistem de ameliorare a performanțelor prin care întreprinderile feroviare și gestionarul infrastructurii să fie încurajați să reducă la minimum perturbările și să îmbunătățească performanțele rețelei feroviare, Republica Slovenia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 11 din Directiva 2001/14/CE.

Republica Slovenia, prin neprevăderea în legislația națională de control dacă o parte determinată a pieței permite majorări pentru recuperarea în totalitate a costurilor suportate de către administratorul infrastructurii, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Directiva 2001/14/CE.

Republica Slovenia, prin neînstituirea unui organism de control care să fie independent în luarea deciziilor de gestionar al infrastructurii feroviare și de solicitanții, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 30 alineatul (1) din Directiva 2001/14/CE.

(¹) Directiva Consiliului din 29 iulie 1991 privind dezvoltarea căilor ferate comunitare (JO 1991 L 237, p. 25 Ediție specială, 07/vol. 2, p. 86).

(²) Directiva 2001/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară, tarifarea utilizării infrastructurii feroviare și certificarea în materie de siguranță (JO L 75, p. 29, Ediție specială, 07/vol. 8, p. 66).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshofs (Germania) la 6 ianuarie 2011 — Procedură penală împotriva lui Titus Alexander Jochen Donner

(Cauza C-5/11)

(2011/C 103/24)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Titus Alexander Jochen Donner

Cealaltă parte la procedură: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Întrebare preliminară

Articolele 34 și 35 TFUE care reglementează libera circulație a mărfurilor trebuie interpretate în sensul că se opun unei norme penale naționale care incriminează complicitatea la distribuirea ilicită a unor opere protejate prin dreptul de autor în situația în care, la o vânzare transfrontalieră a unei opere protejate prin dreptul de autor în Germania,

această operă este introdusă în Germania dintr-un stat membru al Uniunii Europene, iar dreptul de dispoziție efectivă asupra acesteia se transferă în Germania, și totodată

transferul dreptului de proprietate s-a efectuat însă în celălalt stat membru, în care nu exista sau era inaplicabilă protecția prin dreptul de autor a operei?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 17 ianuarie 2011 — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA/Fazenda Pública

(Cauza C-25/11)

(2011/C 103/25)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA

Pârâtă: Fazenda Pública

Întrebările preliminare

1. Articolul 23 din CIVA este compatibil cu articolul 17 alineatele (2) și (5) și cu articolul 19 din Directiva 77/388/CEE (¹) a Consiliului din 17 mai 1977 (A șasea directivă)?
2. În caz afirmativ, este conformă cu articolul 17 alineatele (2) și (5) și cu articolul 19 din directiva menționată stabilirea unei pro rata specifice de deducere a taxei pe valoarea adăugată suportate de persoanele impozabile care desfășoară exclusiv operațiuni supuse impozitării, chiar prin afectare reală, bazându-se pe existența unor subvenții neimpozabile în sectorul menționat („inputs”), în conformitate cu articolul 23 menționat?

(¹) A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2011 — Comisia Europeană/Republica Portugheză

(Cauza C-34/11)

(2011/C 103/26)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Guerra e Andrade și A. Alcover San Pedro, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

— Declararea faptului că Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13 din Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa ⁽¹⁾, prin faptul că nu a garantat că nivelele de PM₁₀ în aerul înconjurător nu depășesc valorile limită cerute de articolul 13 menționat;

— obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit obiecțiilor prezentate de Comisie în decizia sa din 26 noiembrie 2009 și de rapoartele prezentate de Portugalia, care demonstrează că valorile limită de PM₁₀ continuă să crească în diferite zone și aglomerații și care subliniază în anumite cazuri o tendință de depășire pe termen lung a limitelor, Comisia consideră că statul portughez nu respectă prevederile articolului 13 din Directiva 2008/50, în ceea ce privește aglomerațiile și zonele Braga, Porto litoral, zona metropolitană din nordul Lisabonei și zona metropolitană din sudul Lisabonei.

⁽¹⁾ JO L 152, p. 1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (England and Wales) (Chancery Division) (Regatul Unit) la 21 ianuarie 2011 — Test Claimants in the FII Group Litigation/Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Cauza C-35/11)

(2011/C 103/27)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (England and Wales) (Chancery Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Test Claimants in the FII Group Litigation

Pârâți: Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Întrebările preliminare

1. Referirile la noțiunile „cote de impozitare” și „nivele diferite de impozitare” de la punctul 56 din Hotărârea Curții din 12 decembrie 2006 pronunțată în cauza C-446/04, Test Claimants in the FII Group Litigation/Commissioners of Inland Revenue, Rec., p. I-11753,

(a) se referă exclusiv la cotele de impozitare legale sau nominale ori

(b) se referă atât la cotele de impozitare plătite efectiv, cât și la cotele de impozitare legale sau nominale ori

(c) noțiunile menționate au alte semnificații și, în cazul unui răspuns afirmativ, care sunt acestea?

2. Răspunsul Curții la întrebările 2 și 4 formulate în cauza C-446/04 ar fi diferit în cazul în care:

(a) impozitul pe profit din străinătate nu este plătit (sau nu este plătit în mod integral) de către societatea rezidentă care plătește dividende societății rezidente, dar aceste dividende sunt plătite din profitul care conține dividende plătite de filiala directă sau indirectă a acesteia, rezidentă într-un stat membru, și care au fost plătite din profitul impozitat în statul respectiv și/sau

(b) impozitul pe profit prelevat în amonte (denumit în continuare „IPA”) nu este plătit de către societatea rezidentă care primește dividende de la o societate rezidentă, ci este plătit de către societatea sa mamă rezidentă, directă sau indirectă, la distribuția ulterioară a profitului societății beneficiare care conține, în mod direct sau indirect, dividendele?

3. În împrejurările descrise la întrebarea 2 litera (b) de mai sus, societatea plătitoare de IPA poate exercita o acțiune în restituirea impozitului perceput fără teme (San Giorgio ⁽¹⁾) sau doar o acțiune în despăgubiri (Brasserie du Pêcheur și Factortame ⁽²⁾)?

4. În cazul în care legislația națională în cauză nu se aplică în mod exclusiv situațiilor în care societatea-mamă exercită o influență decisivă asupra societății plătitoare de dividende, o societate rezidentă poate invoca articolul 63 TFUE (ex-articolul 56 CE) în legătură cu dividendele primite de la o filială asupra căreia exercită o influență decisivă și care este rezidentă într-o țară terță?

5. Răspunsul Curții la întrebarea 3 din trimiterea preliminară în cauza C-446/04 se aplică și în cazul în care filialele nerezidente cărora nu s-a putut efectua nicio cesiune nu sunt supuse impozitării în statul membru al societății-mamă?

(¹) Hotărârea din 9 noiembrie 1983, Amministrazione delle Finanze dello Stato/San Giorgio (C-199/82, Rec., p. 3595).

(²) Hotărârea din 5 martie 1996, Brasserie du Pêcheur/Bundesrepublik Deutschland și The Queen/Secretary of State for Transport, ex parte Factortame Ltd. și alții (C-46/93 și C-48/93, Rec., p. I-1029).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour d'appel d'Amiens (Franța) la 31 ianuarie 2011 — Procedură penală împotriva lui Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

(Cauza C-42/11)

(2011/C 103/28)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel d'Amiens

Partea din acțiunea principală

Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

Întrebările preliminare

- Principiul nediscriminării prevăzut la articolul 12 CE [devenit articolul 18 TFUE] se opune unei legislații naționale precum cea prevăzută la articolul 695-24 din codul de procedură penală, care rezervă facultatea de a refuza executarea unui mandat european de arestare emis în scopul executării unei pedepse privative de libertate la cazul în care persoana căutată are cetățenia franceză iar autoritățile franceze competente se angajează să procedeze la această executare?
- [...] Transpunerea în dreptul intern a motivului de neexecutare prevăzut la articolul 4 alineatul (6) din Decizia-cadru (¹) este lăsat la discreția statelor membre sau are caracter obligatoriu și, mai ales, un stat membru poate adopta o măsură care să implice o discriminare pe motiv de cetățenie?

(¹) Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3).

Acțiune introdusă la 1 februarie 2011 — Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-46/11)

(2011/C 103/29)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Petrova și K. Herrmann, peñnomocnicy)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că prin transpunerea incorectă a condițiilor de stabilire a derogărilor prevăzute la articolul 16 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (¹), Republica Polonă și-a încălcat obligațiile care îi revin potrivit acestei dispoziții;
- obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

Comisia susține că Republica Polonă a transpus incorect în dreptul polonez condițiile de stabilire a derogărilor de la interdicțiile privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună menționate la articolul 16 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE.

În primul rând, prin două regulamente ale ministrului mediului privind speciile de floră și de faună sălbatică protejate, la paragraful 7 punctul 1 și paragraful 8 din acestea, se permite stabilirea unei derogări generale de la interdicțiile destinate protecției speciilor (precum, interdicția de ucidere, de capturare etc.) în legătură cu activități care țin de domeniul exploatării agricole raționale, de domeniul forestier și piscicol. Or, o astfel de posibilitate de derogare nu este prevăzută la articolul 16 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE.

În al doilea rând, posibilitatea, prevăzută la articolul 52 alineatul 2 punctul 5 din Legea privind protecția naturii, de a stabili o derogare de la interdicțiile privind protecția speciilor de faună „pentru a evita daunele grave în special, cele aduse activității agricole, forestiere sau piscicole”, are o sferă mai extinsă decât derogarea prevăzută la articolul 16 alineatul (1) litera (b) din Directiva 92/43/CEE.

În al treilea rând, posibilitatea, prevăzută la articolul 56 alineatul 4 punctul 2 din Legea privind protecția naturii, de a stabili o derogare de la interdicțiile privind protecția speciilor, dacă aceasta rezultă din „necesitatea de a limita daunele grave aduse economiei, în special activității agricole, forestiere sau piscicole”, are o sferă mai extinsă decât derogarea prevăzută la articolul 16 alineatul (1) litera (b) din Directiva habitate.

În al patrulea rând, potrivit reglementării din 28 septembrie 2004 privind speciile de faună sălbatică, este permisă uciderea, capturarea etc. a vidrei (*Lutra lutra*) care se dezvoltă pe teritoriul exploatațiilor piscicole, deși este vorba despre o specie care are nevoie de protecție strictă în sensul anexei IV la Directiva 92/43/CEE.

(¹) JO L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 2 februarie 2011 — Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö

(Cauza C-48/11)

(2011/C 103/30)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö

Intimată: A Oy

Întrebarea preliminară

Un schimb de acțiuni în cadrul căruia o societate pe acțiuni finlandeză cesionează unei societăți norvegiene (care are forma juridică a unei aksjeselskap) acțiunile unei societăți care îi aparține și primește în contraprestație acțiuni emise de societatea norvegiană, trebuie, ținând seama de articolele 31 și 40 din Acordul privind SEE, să fie tratată în același mod neutru din punct de vedere fiscal ca și cum schimbul de acțiuni ar avea loc între societăți pe acțiuni naționale sau între societăți stabilite în statele membre ale Uniunii Europene?

Recurs introdus la 4 februarie 2011 de Fernando Marcelino Victoria Sánchez împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) pronunțate la 17 noiembrie 2010 în cauza T-61/10

(Cauza C-52/11 P)

(2011/C 103/31)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurent: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (reprezentant: P. Suarez Plácido, avocat)

Celelalte părți în proces: Parlamentul European și Comisia Europeană

Concluziile recurentului

— Anularea Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 17 noiembrie 2010, declarându-se că acțiunea în constatarea abținerii de a acționa introduse de domnul Victoria Sánchez este admisibilă și nu este vădit neîntemeiată, revocându-se obligarea recurentului la plata cheltuielilor de judecată;

— în consecință, judecarea acțiunii pe fond de către Curte [...], sau, alternativ, trimiterea acesteia Tribunalului spre rejudecare o dată confirmată admisibilitatea și temeinicia acesteia, cu obligarea instituțiilor pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurentul invocă următoarele motive:

1. Încălcarea prevederilor articolului 44 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, întrucât cererea introductivă cuprinde obiectul litigiului și expunerea sumară a motivelor invocate, și, în sfârșit, concluziile urmărite prin exercitarea acțiunii, acestea fiind reflectate foarte clar în concluziile acțiunii și constând în „pronunțarea unei hotărâri prin care să se declare că abținerea Parlamentului European și a Comisiei de a răspunde cererii formulate prin înscrisurile prezentate la 6 octombrie 2009 este contrară dreptului comunitar și prin care instituțiile menționate să fie somate să remedieze respectiva abținere”.
2. Încălcarea articolului 20 alineatul (2) litera (d) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (fostul articol 17 CE), a articolului 24 TFUE (fostul articol 21 CE), a articolului 227 TFUE (fostul articol 194 CE), în coroborare cu prevederile articolului 58 din Statutul Curții. Încălcările invocate privesc cererea pe care domnul Victoria Sánchez a adresat-o Parlamentului European în 2008 prin care atrăgea atenția acestei instituții cu privire la riscul pe care îl are un cetățean spaniol care îndrăznește să denunțe corupția politică și fraudă fiscală în respectivul stat membru. Împreună cu cererea adresată Parlamentului s-a trimis un contract semnat de personalități importante din țara sa — inclusiv un avocat al cărui nume este purtat de cel mai mare cabinet de avocatură din Spania și Portugalia — în care se relatează cum toate aceste persoane fraudau fiscalul și cetățenii prin intermediul unor întreprinderi fictive și opace față de stat. Cererea a fost arhivată fără desfășurarea niciunei formalități și niciun parlamentar european spaniol nu a răspuns la cererile succesive de acordare a asistenței efectuate de recurent — prin 10 mesaje electronice — în care solicita cooperarea reprezentanților săi pentru a i se garanta integritatea față de amenințările primite.
3. Încălcarea de către instituțiile pârâte a drepturilor fundamentale recunoscute prin articolul 6 TUE, articolele 20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene, în măsura în care abținerea Comisiei de a răspunde la scrisoarea adresată la 6 octombrie 2009 presupune o încălcare gravă a articolului 6 TUE întrucât această instituție trebuie să se asigure că prevalează un mediu democratic de conviețuire pentru toți cetățenii europeni, trebuie să respecte egalitatea accesului cetățenilor la instituțiile Uniunii și trebuie

să garanteze controlul jurisdicțional efectiv, cu excepția situației în care fraudă fiscală constituie o stare de fapt cu privire la care trebuie să se pronunțe Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care consideră contribuabilul ca persoană indirect prejudiciată. De asemenea, recurentul atrage atenția cu privire la insecuritatea juridică în dreptul comunitar pe care o presupun hotărârile judecătorești spaniole succesive care ignoră avertizările reprezentanților legali ai recurentului privind respectarea legislației europene, în concret hotărârea Curții pronunțată în cauzele C-570/07 și C-571/07 ⁽¹⁾ privind libertatea de stabilire a farmaciilor în Spania.

4. Încălcarea prevederilor articolelor 265 și 266 TFUE, în măsura în care cererea introductivă în procedura desfășurată

în fața Tribunalului viza să se declare că abținerea Parlamentului și a Comisiei de a răspunde la cererea formulată la 6 octombrie 2009 este contrară dreptului comunitar și ca instituțiile respective să fie somate să remedieze această abținere, iar aceasta *ex lege* în aplicarea principiului prevăzut la articolul 266 TFUE, în sensul că organul de la care provine actul anulat sau abținerea declarată contrară tratatelor, este obligat să adopte măsurile necesare pentru punerea în aplicare a hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene, în speță, prin remedierea abținerii sale de a răspunde la cererea prezentată prin scrisoarea din 6 octombrie 2009.

⁽¹⁾ Hotărârea din 1 iunie 2010, nepublicată încă în Repertoriu.

TRIBUNALUL

**Hotărârea Tribunalului din 18 februarie 2011 —
P.P.TV/OAPI — Rentrak (PPT)**

(Cauza T-118/07) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale PPT — Marca națională figurativă anterioară PPTV — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2011/C 103/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: P.P.TV — Publicidade de Portugal e Televisão, SA (Lisabona, Portugalia) (reprezentanți: I. de Carvalho Simões și J.M. Conceição Pimenta, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial S. Laitinen, ulterior D. Botis, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Rentrak Corp. (Portland, Oregon, Statele Unite)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 17 ianuarie 2007 (cauza R 1040/2005-1) privind o procedură de opoziție între P.P.TV — Publicidade de Portugal e Televisão, SA și Rentrak Corp.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă P.P.TV — Publicidade de Portugal e Televisão, SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 155, 7.7.2007

**Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2011 — FIFA/
Comisia**

(Cauza T-385/07) ⁽¹⁾

[„Transmisii de televiziune — Articolul 3a din Directiva 89/552/CEE — Măsuri adoptate de Regatul Belgiei privind evenimentele de importanță majoră pentru societatea belgiană — Campionatul Mondial de Fotbal — Decizie prin care măsurile sunt declarate compatibile cu dreptul comunitar — Motivare — Articolele 43 CE și 49 CE — Drept de proprietate”]

(2011/C 103/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Fédération internationale de football association (FIFA) (Zürich, Elveția) (reprezentanți: inițial R. Denton, E. Batchelor, F. Young, solicitors, și A. Barav, avocat, ulterior E. Batchelor, A. Barav, D. Reymond, avocat, și F. Carlin, barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Montaguti și N. Yerrell, agenți, asistați de J. Flynn, QC, și L. Maya, barrister)

Interveniente în susținerea pârâtei: Regatul Belgiei (reprezentanți: L. Van den Broeck și C. Pochet, agenți, asistați de J. Stuyck, A. Berenboom și A. Joachimowicz, avocați), Republica Federală Germania (reprezentanți: M. Lumma și J. Möller, agents), și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: S. Behzadi-Spencer, E. Jenkinson și L. Seeboruth, agenți, asistați inițial de T. de la Mare, ulterior de B. Kennelly, barristers)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei 2007/479/CE a Comisiei din 25 iunie 2007 privind compatibilitatea cu dreptul comunitar a măsurilor adoptate de Belgia în temeiul articolului 3a alineatul (1) din Directiva 89/552/CEE a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO L 180, p. 24)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Fédération internationale de football association (FIFA) suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

3. *Regatul Belgiei, Republica Federală Germania și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 315, 22.12.2007.

Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2011 — UEFA/Comisia

(Cauza T-55/08) (¹)

(Transmisii de televiziune — Articolul 3a din Directiva 89/552/CEE — Măsuri adoptate de Regatul Unit privind evenimentele de importanță majoră pentru societatea acestui stat membru — Campionatul European de Fotbal — Decizie prin care măsurile sunt declarate compatibile cu dreptul comunitar — Motivare — Articolele 49 CE și 86 CE — Drept de proprietate)

(2011/C 103/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Union des associations européennes de football (UEFA) (Nyon, Elveția) (reprezentanți: A. Bell, K. Learoyd, solicitors, D. Anderson, QC, și B. Keane, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Benyon și E. Montaguti, agenți, asistați de J. Flynn, QC, și M. Lester, barrister)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Regatul Belgiei (reprezentanți: C. Pochet, agent, asistat de J. Stuyck, avocat); Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: inițial S. Behzadi-Spencer și V. Jackson, ulterior S. Behzadi-Spencer și L. Seeboruth, agenți, asistați de T. de la Mare și B. Kennelly, barristers)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei 2007/730/CE a Comisiei din 16 octombrie 2007 privind compatibilitatea cu dreptul comunitar a măsurilor adoptate de Regatul Unit în temeiul articolului 3a alineatul (1) din Directiva 89/552/CEE a Consiliului privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO L 295, p. 12)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Union des associations européennes de football (UEFA) suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

3. *Regatul Belgiei și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 107, 26.4.2008.

Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2011 — FIFA/Comisia

(Cauza T-68/08) (¹)

(Transmisii de televiziune — Articolul 3a din Directiva 89/552/CEE — Măsuri adoptate de Regatul Unit privind evenimentele de importanță majoră pentru societatea acestui stat membru — Campionatul Mondial de Fotbal — Decizie prin care măsurile sunt declarate compatibile cu dreptul comunitar — Motivare — Articolele 43 CE și 49 CE — Drept de proprietate)

(2011/C 103/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Fédération internationale de football association (FIFA) (Zürich, Elveția) (reprezentanți: inițial E. Batchelor, F. Young, solicitors, A. Barav, D. Reymond, avocați și F. Carlin, barrister, ulterior E. Batchelor, A. Barav, D. Reymond și F. Carlin)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial F. Benyon, E. Montaguti și N. Yerrell, ulterior F. Benyon și E. Montaguti, agenți, asistați de J. Flynn, QC și M. Lester, barrister)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Regatul Belgiei (reprezentanți: C. Pochet, agent, asistat de J. Stuyck și A. Joachimowicz, avocați) și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: inițial S. Behzadi-Spencer și V. Jackson, ulterior S. Behzadi-Spencer și L. Seeboruth, agenți, asistați inițial de T. de la Mare, ulterior de B. Kennelly, barristers)

Obiectul

Anularea Deciziei 2007/730/CE a Comisiei din 16 octombrie 2007 privind compatibilitatea cu dreptul comunitar a măsurilor luate de Regatul Unit în temeiul articolului 3a alineatul (1) din Directiva 89/552/CEE a Consiliului privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO L 295, p. 12)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Fédération internationale de football association (FIFA) suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

3. Regatul Belgiei și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 107, 26.4.2008.

Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2011 — Formula One Licensing/OAPI — Global Sports Media (F1-LIVE)

(Cauza T-10/09) (¹)

[„**Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare figurative F 1-LIVE — Mărci comunitară figurativă și naționale și internațională verbale anterioare F 1 și F 1 Formula 1 — Respingera opoziției de către camera de recurs — Motive relative de refuz — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]**”]

(2011/C 103/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Formula One Licensing BV (Rotterdam, Țările de Jos) (reprezentanți: B. Klingberg și K. Sandberg, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Global Sports Media Ltd (Hamilton, Bermude) (reprezentanți: inițial T. de Haan și J.-J. Evrard, ulterior T. de Haan, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 16 octombrie 2008 (cauza R 7/2008-1) privind o procedură de opoziție între Racing Live SAS și Formula One Licensing BV

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Formula One Licensing BV la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 55, 7.3.2009.

Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2011 — Zhejiang Xinshiji Foods și Hubei Xinshiji Foods/Consiliul

(Cauza T-122/09) (¹)

[„**Dumping — Importuri de citrice prelucrate sau conservate originare din Republica Populară Chineză — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Principiul bunei administrări — Articolul 15 alineatul (2) și articolul 20 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 [devenite articolul 15 alineatul (2) și articolul 20 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009]**”]

(2011/C 103/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd (Liua, Districtul Sanmen, China); și Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd (Dangyang, China) (reprezentanți: F. Carlin, barrister, A. MacGregor, solicitor, N. Niejahr și Q. Azau, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J. P. Hix și R. Szostak, agenți, asistați inițial de G. Berrisch și G. Wolf și ulterior de G. Berrisch, avocați)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: H. van Vliet și C. Clyne, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Regulamentului (CE) nr. 1355/2008 al Consiliului din 18 decembrie 2008 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere cu titlu definitiv a taxei provizorii impuse la importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză (JO L 350, p. 35) în măsura în care privește reclamantele.

Dispozitivul

1. Anulează Regulamentul (CE) nr. 1355/2008 al Consiliului din 18 decembrie 2008 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere cu titlu definitiv a taxei provizorii impuse la importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză în măsura în care privește societățile Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd și Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd
2. Zhejiang Xinshiji Foods și Hubei Xinshiji Foods suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată.
3. Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată precum și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Zhejiang Xinshiji Foods și de Hubei Xinshiji Foods.

4. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 141, 20.6.2009.

Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2011 — J & F Participações/OAPI — Plusfood Wrexham (Friboi)

(Cauza T-324/09) (¹)

[*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Friboi — Marcă națională verbală anterioară FRIBO — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009*]

(2011/C 103/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: J & F Participações SA (Sorocaba, Brazilia) (reprezentant: A. Fernández Fernández-Pacheco, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Plusfood Wrexham Ltd (Llay, Wrexham, Regatul Unit) (reprezentant: G. van Roeyen, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 22 aprilie 2009 (cauza R 824/2008-1) privind o procedură de opoziție dintre Fribo Foods Ltd și Agropecuaria Friboi, Ltda

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă J & F Participações SA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 256, 24.10.2009.

Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2011 — Ancco, Inc./OAPI — Freche et fils (ANN TAYLOR LOFT)

(Cauza T-385/09) (¹)

[*„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ANN TAYLOR LOFT — Marca națională verbală anterioară LOFT — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”*]

(2011/C 103/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ancco, Inc. (Wilmington, Delaware, Statele Unite) (reprezentant: G. Triet, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Freche et fils associés (Paris, Franța)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 1 iulie 2009 (cauza R 1485/2008-1) privind o procedură de opoziție între Freche et fils associés și Ancco, Inc.

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 1 iulie 2009 (cauza R 1485/2008-1).
2. Respinge în rest acțiunea ca fiind inadmisibilă.
3. Obligă OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 282, 21.11.2009.

Acțiune introdusă la 28 septembrie 2010 — Gill/Comisia

(Cauza T-471/10)

(2011/C 103/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Brendan Gill (Lifford, Irlanda) (reprezentați: A. M. Collins SC, N. J. Travers, Barrister și D. P. Barry, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei Comisiei, notificate cu numărul C(2010) 4752 din 13 iulie 2010 sub forma unei scrisori adresate Irlandei și care a fost notificată reclamantului la 16 iulie 2010, de respingere a cererilor privind capacitatea de securitate referitoare la alungirea lui MFV Brendelen și la înlocuirea acesteia cu o nouă navă de pescuit pelagic, și de înlocuire a Deciziei 2003/245/CE a Comisiei din 4 aprilie 2003 privind cererile primite de Comisie de extindere a obiectivelor POP IV în scopul îmbunătățirii securității, navigației maritime, igienei, calității produselor și condițiilor de muncă pentru navele cu o lungime totală mai mare de 12 metri (JO L 90, p. 48), care a fost anulată, în măsura în care îl privește pe reclamant, printr-o hotărâre a Tribunalului pronunțată la 13 iunie 2006 în cauzele conexe T-218/03-T-240/03, Boyle și alții/Comisia (Rec., p. II-1699) și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamantul solicită, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea Deciziei C(2010) 4752 a Comisiei din 13 iulie 2010, notificată printr-o scrisoare Irlandei și care a fost notificată reclamantului la 16 iulie 2010, de respingere a cererilor privind capacitatea de securitate referitoare la alungirea lui MFV Brendelen și la înlocuirea acesteia cu o nouă navă de pescuit pelagic, și de înlocuire a Deciziei 2003/245 a Comisiei din 4 aprilie 2003 privind cererile primite de Comisie de extindere a obiectivelor POP IV în scopul îmbunătățirii securității, navigației maritime, igienei, calității produselor și condițiilor de muncă pentru navele cu o lungime totală mai mare de 12 metri (JO L 90, p. 48), care a fost anulată, în măsura în care îl privește pe reclamant, prin Hotărârea Tribunalului pronunțată la 13 iunie 2006 în cauzele conexe T-218/03-T-240/03, Boyle și alții/Comisia (Rec., p. II-1699).

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă următoarele motive:

În primul rând, reclamantul susține că pârâta a acționat fără temei legal. Articolul 4 alineatul (2) din Decizia 97/413/CE a Consiliului din 26 iunie 1997 privind obiectivele și modalitățile vizând restructurarea, în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 1997 și 31 decembrie 2001, a sectorului pescuitului comunitar, în vederea realizării unui echilibru durabil între resurse și exploatarea acestora (JO L 175, p. 27) continuă să constituie temeiul legal adecvat pentru decizia atacată și, astfel, Comisia nu a avut un temei legal pentru adoptarea deciziei sub forma unei decizii ad-hoc.

În al doilea rând, reclamantul susține că Comisia a încălcat o normă fundamentală de procedură. Reclamantul susține că decizia atacată ar fi trebuit, în temeiul Deciziei 97/413/CE a Consiliului, să fie adoptată în conformitate cu procedura comi-

tetului de gestionare și că, prin faptul că a ales să adopte decizia pe un temei ad-hoc, Comisia a acționat cu încălcarea normelor fundamentale de procedură.

În al treilea rând, reclamantul susține că, prin interpretarea eronată a articolului 4 alineatul (2) din Decizia 97/413/CE a Consiliului, Comisia și-a depășit competența, în special prin faptul că s-a întemeiat pe criterii nerelevante și nu a ținut seama de definiția „efortului de pescuit” prevăzută de Decizia 97/413/CE a Consiliului și de legislația comunitară în domeniul pescuitului aplicabilă la momentul depunerii cererii reclamantului privind tonajul de securitate în decembrie 2001.

În plus, se susține că decizia atacată conține o serie de erori vădite în ceea ce privește aprecierea cererii reclamantului privind tonajul de securitate. În special, reclamantul susține că este vădit neîntemeiată decizia Comisiei de a respinge cererea acestuia ca urmare a unui volum mai mare situat sub puntea principală a noii nave în comparație cu cel al lui Brendelen, întrucât se presupune că „efortul de pescuit” al noii nave propuse va fi mai mare decât cel al navei Brendelen inițiale și decât cel al navei Brendelen alungite.

În sfârșit, reclamantul arată că i-a fost încălcat de către Comisie dreptul la egalitate de tratament. Reclamantul susține că respingerea de către Comisie a cererii sale, ca urmare a volumului mai mare situat sub puntea principală a noii nave propuse, constituie o diferență de tratament semnificativă care reprezintă o discriminare interzisă a acestuia, în comparație cu abordarea total diferită adoptată în ceea ce privește tratamentul unora dintre cererile de creștere a tonajului de securitate admise prin Decizia 2003/245, precum și în ceea ce privește una dintre cererile respinse inițial prin decizia menționată, dar admisă ulterior prin Decizia C(2010) 4765 a Comisiei din 13 iulie 2010.

Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Verenigde Douaneagenten/Comisia

(Cauza T-32/11)

(2011/C 103/41)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Verenigde Douaneagenten BV (Rotterdam, Țările de Jos) (reprezentant: J. van der Meché, avocat)

Pârâtă: Uniunea Europeană, reprezentată de Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei pentru motivele arătate mai jos.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei din 1 octombrie 2010 a Comisiei Europene în cazul REC 02/09.

În temeiul articolului 220 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 2913/92 ⁽¹⁾ și al articolului 871 din Regulamentul nr. 2454/93 ⁽²⁾, Comisia a constatat că reclamanta a acționat cu bună-credință și că a respectat legislația în vigoare în ceea ce privește declarația vamală, că nu există nicio eroare din partea autorităților competente, astfel încât ar putea avea loc o recuperare ulterioară.

În opinia reclamantei, în speță există o eroare în sensul articolului 220 alineatul (2) litera (b) a doua teză din Regulamentul nr. 2913/92. Această teză prevede că, în cazul în care s-a stabilit un statut preferențial al mărfurilor pe baza unui sistem de cooperare administrativă care a implicat autoritățile dintr-o țară terță, se consideră că prezentarea unui certificat incorect prin intermediul acestor autorități reprezintă o eroare. Această ipoteză ar fi aplicabilă în speță.

În plus, în cadrul recuperării ulterioare a taxelor vamale, autoritățile vamale din Țările de Jos ar fi trebuit să dovedească faptul că eliberarea certificatelor incorecte s-ar datora întocmirii unor procese-verbale incorecte de către exportator.

Prin urmare, ar trebui să se concluzioneze că eliberarea unor certificate incorecte de către autoritățile vamale din Curaçao constituie o eroare potrivit articolului 220 alineatul (2) litera (b) a doua teză din Regulamentul nr. 2913/92.

În plus, Comisia a stabilit în cadrul investigației sale că deși reclamanta nu a săvârșit nici manopere de înșelăciune, nici nu a acționat cu neglijență evidentă, aceste împrejurări nu reprezintă circumstanțe specifice, nefiind justificată așadar remiterea.

În acest context, reclamanta susține că decizia privind remiterea avută în vedere potrivit articolului 239 din Regulamentul nr. 2913/92, cuprinsă în decizia atacată, nu a fost adoptată înăuntrul termenului prevăzut la articolul 907 din Regulamentul nr. 2454/93. Prin urmare, autoritățile vamale din Țările de Jos ar trebui să admită cererea de remitere.

Mai mult, în cadrul investigației, Comisia nu a respectat procedura corectă întrucât reclamanta nu a fost audiată și nu i s-a dat ocazia să își exprime în mod util opinia, ceea ce contravine principiului dreptului de a fi ascultat prevăzut la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Pe de altă parte, ar exista circumstanțe specifice întrucât, prin trimiterea la articolul 220 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 2913/92, reclamanta ar depinde de documente pe care nu le deține, neavând nici obligația de a le deține.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58).

⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3).

Acțiune introdusă la 26 ianuarie 2011 — Kraft Foods Global Brands/OAPI — Fenaco (SUISSE PREMIUM)

(Cauza T-60/11)

(2011/C 103/42)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Kraft Foods Global Brands LLC (Northfield, Statele Unite) (reprezentant: Sr. M. de Justo Bailey, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Fenaco Genossenschaft (Berna, Elveția)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), pronunțată la 11 noiembrie 2010 în cauza R 522/2010-1 și

— obligarea pârâtului și a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Fenaco Genossenschaft

Marca comunitară vizată: marca figurativă „SUISSE PREMIUM” pentru produse și servicii din clasele 30, 31 și 42.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca figurativă „PREMIUM” pentru produse din clasa 30.

Decizia diviziei de opoziție: respingere opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivale invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, întrucât ar exista un risc de confuzie între mărcile conflict.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

A acțiune introdusă la 28 ianuarie 2011 — Recombined Dairy System/Comisia Europeană

(Cauza T-65/11)

(2011/C 103/43)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Reclamantă: Recombined Dairy System A/S (Horsens, Danemarca) (reprezentați: T. K. Kristjánsson și T. Gønge, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea articolului 1 alineatele (2) și (4) din Decizia Comisiei Europene din 12 noiembrie 2010 [cauza C(2010) 7692 (REC 03/08)] adresată autorităților daneze, SKAT, prin care se constată că, în ceea ce privește o sumă de 1 406 486,06 EUR (10 492 385,99 DKK) este necesar să se procedeze la înscrierea ulterioară în evidența contabilă a anumitor taxe la import prevăzute în cererea Regatului Danemarcei din 6 octombrie 2008 și că, în ceea ce privește o sumă de 1 234 365,24 EUR (9 208 364,69 DKK) nu este justificat să se acorde remiterea taxelor la import prevăzute în cererea Regatului Danemarcei din 6 octombrie 2008;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivale și principalele argumente

Constatarea de către Comisie că este necesar să se procedeze la înscrierea ulterioară în evidența contabilă și că nu este justificat să se procedeze la remiterea taxelor la import în discuție se întemeiază pe o apreciere a aspectului dacă ne aflăm în prezența unei erori din partea autorităților vamale, în conformitate cu articolul 236 și cu articolul 220 alineatul (2) litera (b), precum și a unor circumstanțe speciale, în conformitate cu articolul 239 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar ⁽¹⁾.

În decizia atacată, Comisia a apreciat că:

— nu a existat o eroare din partea autorităților vamale în ceea ce privește cele două tipuri de marfă în legătură cu care primise informații tarifare obligatorii (denumite în continuare „ITO”),

— existase o eroare din partea autorităților vamale în ceea ce privește un tip de marfă în legătură cu care autoritățile vamale îi indicaseră reclamantei că o ITO nu era necesară, întrucât reclamanta dispunea deja de o ITO pentru un tip de marfă identic din punct de vedere tarifar și

— nu existase o eroare din partea autorităților vamale pentru două alte tipuri de marfă pentru care reclamanta nu solicitase ITO, având în vedere că aceste mărfuri erau identice din punct de vedere tarifar cu mărfuri pentru care reclamanta obținuse deja ITO.

În plus, Comisia a apreciat că ne aflăm în prezența unor circumstanțe speciale în ceea ce privește două tipuri de marfă vizate de ITO și marfa pentru care se indicase că nu era necesară o ITO, însă că nu ne aflăm în astfel de circumstanțe speciale în ceea ce privește ultimele două tipuri de marfă, întrucât reclamanta nu solicitase o ITO pentru aceste mărfuri.

Reclamanta invocă două motive în susținerea acțiunii sale.

1. Potrivit primului motiv, autoritățile vamale au comis o eroare în ceea ce privește toate cele cinci tipuri de marfă și pe întreaga perioadă aferentă, întrucât clasificarea lor de către autoritățile vamale la poziția 3504 în ITO eliberate au determinat reclamanta să considere în mod legitim că clasificarea la această poziție era corectă.

2. Potrivit celui de al doilea motiv, există circumstanțe speciale în ceea ce privește cele două tipuri de marfă pentru care nu s-a solicitat o ITO întrucât faptul că autoritățile vamale au modificat, cu efect retroactiv, interpretarea tarifului vamal ⁽²⁾, pe care au aplicat-o de-a lungul mai multor ani depășește riscul profesional și comercial normal.

⁽¹⁾ JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58.

⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3).

Recurs introdus la 7 februarie 2011 de Erika Lenz împotriva Hotărârii pronunțate la 14 decembrie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-80/09, Lenz/Comisia

(Cauza T-78/11 P)

(2011/C 103/44)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Erika Lenz (Osnabrück, Germania) (reprezentați: Rechtsanwälte V. Lenz și J. Römer)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurenței

— Anularea în întregime a Hotărârii pronunțate la 14 decembrie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-80/09;

— admiterea tuturor cererilor formulate în primă instanță;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă patru motive.

1. Primul motiv: denaturarea faptelor la punctul 29 din hotărârea atacată și încălcarea Regulamentului de procedură

— Recurenta critică Tribunalul Funcției Publice pentru că, în cuprinsul deciziei atacate, a analizat și a acceptat ca atare „motivarea” Comisiei, în condițiile în care aceasta nu era furnizată în limba germană, astfel încât recurenta nu luase efectiv cunoștință de ea. Procedând astfel, Tribunalul Funcției Publice a încălcat articolul 29 din Regulamentul său de procedură, precum și Regulamentul nr. 1 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 1958, nr. 17, p. 385, Ediție specială, 01/vol. 01, p. 3). Potrivit recurenței, punctul 29 din hotărârea atacată nu constituie numai o eroare de procedură, ci și o denaturare a situației de fapt.

2. Al doilea motiv: prezentarea eronată a profesiei de naturopat în Germania

— Se pretinde că Tribunalul Funcției Publice a realizat o prezentare factuală greșită a tratamentului pe care îl efectuează un naturopat în Germania.

3. Al treilea motiv: denaturarea faptelor în ceea ce privește citarea unui martor

— Recurenta susține că Tribunalul Funcției Publice a denaturat faptele care trebuiau să conducă la audierea unui martor. La punctele 20 și 45 din hotărârea atacată, Tribunalul Funcției Publice ar fi considerat în mod greșit că cererea de rambursare avea legătură cu un anumit martor. Or, potrivit recurenței, era vorba despre obținerea mărturiei acestuia cu privire la perioada în care martorul lucra în cadrul sistemului de asigurări de boală comun instituțiilor Uniunii europene.

4. Al patrulea motiv: nepronunțarea asupra anumitor elemente

— Recurenta pretinde în această privință că anumite observații ale părților din cursul procedurii orale desfășurate în fața Tribunalului Funcției Publice în cauza în care s-a pronunțat hotărârea atacată nu au fost reținute și, în consecință, nu au fost apreciate.

Ațiune introdusă la 9 februarie 2011 — Nath Kalsi/OAPI — American Clothing Associates (RIDGE WOOD)

(Cauza T-80/11)

(2011/C 103/45)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamanți: Dwarka Nath Kalsi și Ajit Nath Kalsi (Agra, India) (reprezentant: J. Schmidt, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: American Clothing Associates NV (Evergem, Belgia)

Concluziile reclamanților

— Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 19 noiembrie 2010 pronunțate în cauza R 599/2010-1,

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanții.

Marca comunitară vizată: marca figurative care conține elementul verbal „RIDGE WOODS” pentru produse și servicii din clasele 18, 24 și 25.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: American Clothing Associates NV.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală „RIVER WOODS” și mărcile figurative care conțin elementele verbale „RIVER WOODS” și „River Woods” pentru produse și servicii din clasele 24, 25 și 40

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: admite calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, întrucât nu există risc de confuzie între mărcile în conflict; încălcarea articolului 15 alineatul (1) și a articolului 42 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 întrucât nu s-a făcut dovada utilizării mărcilor anterioare, precum și încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009, întrucât situația de fapt invocată de American Clothing Associates nu este suficientă pentru a demonstra existența unei notorietăți în sensul acestui articol.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Recurs introdus la 11 februarie 2011 de Luigi Marcuccio împotriva Hotărârii pronunțate la 23 noiembrie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-65/09, Marcuccio/Comisia

(Cauza T-85/11 P)

(2011/C 103/46)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Tribunalului:

- În orice caz, anularea în tot și fără nicio excepție a hotărârii atacate;
- declararea faptului că documentul prezentat de Comisie chiar în ziua ședinței a fost și continuă să fie complet inadmisibil *in hanc litem*;
- admiterea în totalitate și fără vreo excepție cererea formulată în primă instanță;
- obligarea intimatului la rambursarea, în favoarea recurentului, a tuturor cheltuielilor, taxelor și onorariilor pe care acesta din urmă le-a suportat și care sunt inerente prezentei cauze în toate fazele parcurse până în prezent;
- în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunalul Funcției Publice, pentru ca acesta să se pronunțe din nou, într-o componentă diferită, asupra fondului cauzei.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este îndreptat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice (TFP) din 23 noiembrie 2010. Prin această hotărâre a fost respinsă acțiunea având ca obiect anularea

deciziei din 5 august 2008, adoptată în executarea Hotărârii Tribunalului din 10 iunie 2008, pronunțate în cauza T-18/04, Marcuccio/Comisia (nepublicată în Repertoriu), anularea deciziei de respingere a contestației formulate împotriva acestei decizii, precum și obligarea Comisiei la plata unei anumite sume cu titlul de despăgubire pentru prejudiciile suferite ca urmare a acestor decizii.

În susținerea recursului, recurentul invocă patru motive.

1. Primul motiv, prin care se invocă erori de procedură și de fond, precum și încălcarea dreptului la apărare.
2. Al doilea motiv, prin care se invocă necompetența autorului deciziei a cărei anulare s-a cerut în acțiunea în primă instanță.
3. Al treilea motiv, prin care se invocă o lipsă absolută a motivării deciziei a cărei anulare s-a cerut în acțiunea în primă instanță.
4. Al patrulea motiv, prin care se invocă nelegalitatea mai multor afirmații cuprinse în hotărârea atacată, printre următoarele pentru următoarele vicii: a) încălcarea, precum și interpretarea și aplicarea eronată, falsă și nerezonabilă a dispozițiilor legale, b) încălcarea principiului *patere legem quam ipse fecisti*, c) abuz de putere, inclusiv sub forma abuzului de procedură, d) lipsa absolută a motivării.

Acțiune introdusă la 18 februarie 2011 — BIA Separations/Comisia

(Cauza T-88/11)

(2011/C 103/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: BIA Separations d.o.o. (Ljubljana, Slovenia) (reprezentanți: G. Berrisch, lawyer și N. Chesaites, Barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei implicite a Comisiei din 10 decembrie 2010 de respingere a cererii de confirmare a reclamantei privitoare la accesul la Decizia Comisiei privind acordul de cooperare între Comunitatea Europeană și Banca Europeană de Investiții cu privire la facilitarea de finanțare prin partajarea riscurilor (C(2008) 2181) și proiectul de decizie a Comisiei privind modificarea acordului de cooperare între Comunitatea Europeană și Banca Europeană de Investiții cu privire la facilitarea de finanțare prin partajarea riscurilor (C(2008) 8058);
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă un singur motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 296 TFUE ca urmare a lipsei răspunsului la cererea de confirmare a reclamantei privitoare la accesul la informații în termenul prevăzut la articolul 8 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76.

Acțiune introdusă la 18 februarie 2011 — Andersen/Comisia

(Cauza T-92/11)

(2011/C 103/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Jørgen Andersen (Ballerup, Danemarca) (reprezentanți: M. F. Nissen și G. Van de Walle de Ghelcke, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

- Anularea articolului 1 alineatul (2) din Decizia din 24 februarie 2010 a Comisiei referitoare la cazul privind ajutorul de stat C 41/08 (NN 35/08) — Contracte de servicii publice de transport încheiate între Ministerul danez al Transporturilor și Danske Statsbaner (DSB) (JO L 7, p. 1);
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul se întemeiază pe următoarele motive:

1. Primul motiv, prin care se invocă săvârșirea de către Comisie a unei erori vădite de drept în măsura în care aceasta a stabilit că guvernul danez nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește clasificarea rutei Copenhaga-Ystad ca serviciu public și în măsura în care ruta menționată a fost inclusă în schema contractelor privind servicii publice. Reclamantul consideră că această rută a fost exploatată în mod eficient de operatorii de pe piață în lipsa unor subvenții și, prin urmare, nu ar trebui să fie inclusă într-un contract privind un serviciu public.
2. Cel de al doilea motiv, prin care se invocă săvârșirea de către Comisie a unei erori vădite de drept prin faptul că aceasta nu a dispus recuperarea supracompensării incompatibile plătite DSB plata unor dividende în favoarea acționarului său, statul danez. Reclamantul consideră că plata de dividende în favoarea statului, efectuată de o societate deținută în întregime de stat, nu este un mecanism legal de compensare a supracompensării incompatibile.
3. Cel de al treilea motiv, prin care se invocă săvârșirea de către Comisie a unei erori vădite de drept prin faptul că aceasta a aplicat Regulamentul nr. 1370/2007 ⁽¹⁾ în locul Regulamentului nr. 1191/69 ⁽²⁾. Reclamantul consideră că, în ceea ce privește ajutoarele de stat ilegale, Comisia ar trebui să aplice legislația, astfel cum era aplicabilă la data acordării ajutorului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului (JO L 315, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul nr. 1191/69 (CEE) al Consiliului din 26 iunie 1969 privind acțiunea statelor membre în ceea ce privește obligațiile inerente noțiunii de serviciu public în domeniul transportului feroviar, rutier și pe căi navigabile interioare (JO L 156, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 1, p. 25).

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informații).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititorii inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

